Cova del Serrat del Vent

Tavertet, Osona, Catalunya

COMENÇAMENT DE LA ZONA ACTIVA
Després de la cascada comença una de les galeries més maques de la cavitat.

FORMACIONS
Successions de galeries amb parets plenes de colades i formacions.

SALA DE LA CASCADA
Desnivell de 11 m que l'any 79 es va superar fent servir una perxa i l'elicòrdon.
Actualment està equipat amb uns cents fixa.

GALERIES
Des de la sala de la Cascada a la cascada del Burí, les galeries són amples, rectilínies i de gran bellesa.

PAS ASKOI
Primer pas en el que es inevitable el contacte amb l'aigua.

SOSTRE CAOLÍ
Galeries amb grans blocs provinents del sostre.

PRIMERA GATERA
Entrem per la base inferior esperant per una galeria fissil fins arribar a la solera del sòl on trobem el riu.

ENTRADA INFERIOR
Entrada tancada l'any 1975. Posteriorment es va col·locar una porta de reixes per evitar l'accés no autoritzat.
Actualment l'entrada està regulada i l'ha de tramitar el permís a la Federació Catalana d'Espeleologia.

PAS GEG
Punt de màxima dificultat de superació donat pel nivell equat de 50 cm d'alçada per 20 cm d'amplada i amb un angle de 90º.

GALERIA DE LA FONT
Després de les estretors, comença un tram de 120 m més ample, que suposa un allunyament momentani abans de tornar a afrontar l'últim tram amb una progressió lenta i fatigosa.

GALERIES SUPERIORS
Zona de galeries on circula el riu, que clisga en moltes sales a arribar-se pel terra.

GALERIA GRANOLLERS
Després d'algunes estretors, aparegem algun dels gorgs amb formacions més riques.

ESTRETORS
Comencem les dificultats en la progressió amb les estretors característiques de la zona i la zona més humida.

GALERIA GRANOLLERS
Última galeria descoberta al 1994, amb un petit sifó i diverses estretors i marmites. És una de les galeries menys transitades pel seu complicat accés.

GALERIA DEL CALVARI
Galeria que dona pas a la sortida, la qual és pràcticament impossible passar-se d'en durant uns 220 m.

ENTRADA SUPERIOR
Dues vistes de la moderna entrada situada entre la vegetació i el recorn del torrent de l'Abeuredor que d'arrila a glaçar a l'hivern dificultant l'accés.

UNA MICA D'HISTÒRIA

El Serrat del Vent és la cova més gran del món desenvolupada en guixos, 79 un total de 4273 m de recorregut i un desnivell de 215 m.
Va ser descoberta de manera accidental a l'agost del 1979, en realitzar unes obres per eixamar el subministrament d'aigua al poble de Tavertet. Descobridors i eixamplorers una petita vegueria, consegüia dos de fets anys, anomenada "forat del vent", d'on sortia un fort corrent d'aire fred i humit.
Es van excavar uns 10 metres fins a trobar una petita galeria per on circulava un curs d'aigua subterrània. Aquesta galeria assez eixamallant les seves dotzes fins arribar a una cascada situada a 330 m de l'entrada, el lloc més amplo de tota la cavitat. El propietari de la finca hi va posar en contacte amb el GIEG, que hi va l'equipament a finals d'agost. Varen superar la cascada amb l'ajuda de perxes i van explorar uns 2,5 nm de galeries, amb nombroses algunes excitades per remuntar altres cascades del riu que circula pel seu interior.
A partir de febrer de 1980 van començar amb la col·laboració d'un equip de treball format per espeleòlegs de l'ECA i TERE-CEC. El resultat de tot aquest treball i la topografia de la cavitat li assignaria un recorregut de 3210 m.
El GIEG continuà l'exploració durant els primers anys de la dècada dels 80, explorant noves galeries superiors i unes galeries laterals, donant un recorregut total de 3478 m i 175 m de desnivell.
A finals de 1984 membres del GIEG aconseguiren ressurcar un petit sifó actiu, la qual cosa suposà la desobstrucció de diferents passos i la superació d'un petit sifó. Així, després d'un recorregut de més de 80 m en mig de l'aigua i passant per diversos passos estrets, s'explorà la galeria Granollers amb un recorregut de 735 m, donant un total de 4273 m de recorregut i 215 m de desnivell (-175 m + 40 m).
El 1989, En Jordi Icart, president del GIEG, publicà a la revista Espeleòleg 34 un treball on es descrivia la galeria Granollers, tot presentant la topografia completa de la cavitat i donant per finalitzada l'exploració de la mateixa.
La cavitat es pot definir en tres trams:
• Entre la boca i la sala de la Cascada, es troba la galeria inferior que és la més amplia i espectacular.
• Des de la sala de la Cascada a la cascada del Burí, les galeries són amples, rectilínies i de gran bellesa.
• A partir de la cascada del Burí fins a les basses superiors, les galeries són estrètes i en forma de meandre. La progressió és penosa ja que és la part més inundada de la cavitat.
Avui un dia la visita de la cavitat està regulada per l'Ajuntament de Tavertet, en conveni amb la Federació Catalana d'Espeleologia. Atnat que l'aigua que circula s'utilitza per l'abastament de la població.

GRUP D'INVESTIGACIONS ESPELEOLÒGIQUES DE GRANOLLERS

Butlletí de l'Agrupació Excursionista de Granollers, 1/12/2012, p. 28 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers